

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku P. S.A. w K.

przy uczestnictwie [...] Przedsiębiorstwa [...] S.A. w K.

o ustanowienie służebności przesyłu

i w sprawie z wniosku [...] Przedsiębiorstwa [...] S.A. w K.

przy uczestnictwie P. S.A. w K.

o stwierdzenie nabycia przez zasiedzenie służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 maja 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej P. S.A. w K.

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 10 kwietnia 2018 r., sygn. akt III Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od P. S.A. w K. na rzecz [...] Przedsiębiorstwa [...] S.A. w K. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Tak ujęta instytucja tzw. przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi przez Radę Europy zaleceniami wprowadzenia środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Skarżąca we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołała przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Wskazała, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne sprowadzające się do wątpliwości, czy przepis art. 292 k.c. w związku z art. 285 § 1 i 2 k.c., jako podstawa nabycia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu w okresie przed 3 sierpnia 2008 r. jest zgodny z przepisami art. 1, art. 21 ust. 1-2, art. 31 ust. 2-3, art. 32 ust. 1-2, art. 37 ust. 1-2 i art. 64 ust. 1-3 Konstytucji RP, art. 1 Protokołu dodatkowego numer 1 do Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, art. 17 ust. 1 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. W orzecznictwie Sądu Najwyższego konsekwentnie przyjmuje się, że skarżący powinien wskazać przepisy prawne, na tle stosowania których wyłoniło się zagadnienie, sformułować je, podać argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen, a nadto motywację, że rozwiązanie go jest istotne nie tylko w rozpoznawanej sprawie, ale także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, Nr 1, poz. 11; z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151; z dnia 14 lutego 2003 r., I PK 306/02, nie publ.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, nie publ.; z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP

2006, nr 15-16, poz. 243; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, nie publ.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, nie publ.).

Przedstawione przez skarżącą zagadnienie nie odpowiada wskazanym wymaganiom. Poruszone w nim kwestie nie stanowią nowych i nierozwiązanych dotychczas problemów. Należy zwrócić uwagę na wieloletnią i ugruntowaną linię orzeczniczą Sądu Najwyższego, zgodnie z którą w okresie przed wprowadzeniem do kodeksu cywilnego z dniem 3 sierpnia 2008 r., instytucji służebności przesyłu dopuszczalne było nabycie w drodze zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorstwa przesyłowego, zaś okres występowania na nieruchomości stanu faktycznego odpowiadającego treści służebności przesyłu przed wejściem w życie art. 305¹-305⁴ k.c. podlega doliczeniu do czasu posiadania wymaganego do zasiedzenia tej służebności (por. uchwały Sądu Najwyższego: z 17 stycznia 2003 r., III CZP 79/02, OSNC 2003, Nr 11, poz. 142, z dnia 7 października 2008 r., III CZP 89/08, Biuletyn SN 2008, nr 10, s. 8, z dnia 2 czerwca 2010 r., III CZP 36/10, OSNC 2010, Nr 12, poz. 163, z dnia 21 stycznia 2011 r., III CZP 124/10, OSNC 2011, Nr 9, poz. 99, z dnia 22 maja 2013 r., III CZP 18/13, OSNC 2013, Nr 12, poz. 139, oraz z dnia 27 czerwca 2013 r., III CZP 31/13, OSNC 2014, Nr 2, poz. 11, wyrok z dnia 12 grudnia 2008 r., II CSK 389/08, nie publ., postanowienia: z dnia 10 lipca 2008 r., III CSK 73/08, nie publ., z dnia 8 września 2006 r., II CSK 112/06, nie publ., z dnia 5 czerwca 2009 r., I CSK 392/08, niepubl., z dnia 22 lipca 2010 r., I CSK 606/09, nie publ., z dnia 6 lipca 2011 r., I CSK 157/11, OSNC-ZD 2012, nr B, poz. 45, z dnia 18 kwietnia 2012 r., V CSK 190/11, nie publ., dnia 6 lutego 2013 r. V CSK 129/12, nie publ., z dnia 7 października 2016 r., I CSK 633/15, nie publ., z dnia 15 listopada 2016 r., III CSK 422/15, nie publ., z dnia 8 września 2016 r., II CSK 822/15, nie publ.).

Skarżąca nie przedstawiła nowych argumentów, które można by uznać za dostateczne dla przyjęcia konieczności ponownej analizy przez Sąd Najwyższy kwestii wskazanych w skardze kasacyjnej. Zwraca też uwagę, że Trybunał Konstytucyjny, do którego sądy powszechne kierowały pytania o zgodność z Konstytucją wynikającej z powołanych orzeczeń wykładni (sygn.: P 28/13, P 47/13, P 7/17, P 10/17, P 11/17), nie zajął merytorycznego

stanowiska, lecz w sprawie P 7/11 postanowieniem z dnia 17 października 2018 r. sygn. S 5/18 zasygnalizował „Sejmowi i Senatowi istnienie uchybień w prawie, których usunięcie jest niezbędne do zapewnienia spójności systemu prawnego Rzeczypospolitej Polskiej, polegających na nieunormowaniu w ustawie stanów faktycznych korzystania z urządzeń przesyłowych usytuowanych na cudzym gruncie przed wprowadzeniem do polskiego systemu prawa służebności przesyłu” (OTK ZU A/2018, poz. 60).

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, o kosztach rozstrzygając zgodnie z art. 520 § 3 k.p.c. oraz w związku z 5 § pkt 3 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j.: Dz.U.2018 r., poz. 265).

jw

[aw]